

Kerti Levél

A rákoskertiek lapja

XI. évfolyam 1. szám

2001. március

Templomtalanul

Évekkel ezelőtt elhatároztam, hogy ameddig Rákoskerten nem épül fel egy Istenháza, addig nem szólok érdemben. Ezen mostani szösszentelem sem érdemi, csupán egy felmordulás. A környék egy kiemelkedő pontján álldogálva elnéztem a házrengeteg felett... Kétszer is végigpásztáztam tekintetemmel, de templomtoronynak nyoma sem volt. Rákoskerten nyolcezer "lélek" lakik. Vagy csak nyolcezer test?

Hogyan lehet az, hogy e közösség nem tud magából kigyötörni egy kápolnát legalább? Mit jelent a templomtalanlás? Istennélküliséget vagy kollektív trehánytságot, bigott materializmust, vagy egyszerű lelki sötétséget? Vagy szegénységet? Igaz, nincs rendes úthálózat, csatorna sincs, nincs igazi közösségi élet sem. De a templom hiánya ezeknél is aggasztóbb jel, véleményem szerint az önfeladás legbiztosabb jele. Rákoskert - ameddig nem lesz temploma - nem létező közösség.

Tévedés ne essék, nem vagyok jó keresztény, de legalább érzem ennek hiányát. Fél életem a hit keresésével telik el. Az egyetemen én is marxista filozófiát hallgattam... De legalább meg kellene próbálni ebből kikecmeregni, nem? Vagy maradjunk istentelenek?!

Salamon György
Rákoskerti Szépítő Egylet

"Millennium" Rákoskerten

Az elmúlt évben egymást érték az országban a millenniumi ünnepek, a települések egymást túllícitálva bizonygatták eredetük ősiségét. Rákoskerten a kerek évforduló ünneplésére törekedve kis híján megcsonkítottuk Rákoskert létezését, mert igaz ugyan, hogy Rákoskert 50 éve része

a fővárosnak és a főváros XVII. kerületének, de az 1936/37-es vasúti menetrendben "Rákoskert mh." már bizonyíthatóan szerepel. A kis vasúti megálló építése, s így Rákoskert története még ennél is korábbra datálható.

Mint azt már sokan tudják Rákoskert történelméből, a terület báró Schell Gyuláné (Antos Ilona) birtoka volt, aki a 30-as évek elején, a parcellázás kezdetekor a jobb megközelítés érdekében megépítette a vasúti megállót. Ez volt Rákoskert legelső épülete. A tulajdonosok, s így utasok híján a MÁV ekkor még csak "feltételes " megállóként üzemeltette Rákoskertet, vagyis ha valaki le akart szállni Rákoskerten, akkor az előző állomásnál szólni kellett a kalauznak, aki előrekiabált a mozdonyvezetőnek "Kerten megáll!". A folyamatot nagyon előrelátóan segítette a bárónő, ugyanis felfogadott munkásokat, akiknek az volt a dolga, hogy Rákoskertről egy megállót utazgatva, mindig gondoskodjanak arról, hogy minden vonat "Kerten megáll"-jon. Gyakorlatilag ez a folyamat a betelepülésekkel jutott el oda, hogy az 1936/37-es vasúti menetrend 96-os mezőjében "Rákoskert mh" szerepel, ami már normál vonatmegállást jelentett.

A betelepülők rákoskerti olvasztótégelyéből az akkori fiatalok kovácsoltak Rákoskertre ma is visszajáró összetartó baráti közösséget. Ennek az összetartásnak az erejét jelzi, hogy a ma már nem Rákoskerten lakó, többségében nyugdíjas korú baráti kör Szoboszlai Pál hívó szavára, minden évben visszatér emlékezni Rákoskertre. Felemlgetik a fiatakori élményeket, a Göblyös Tóni bácsi és Fogarasi Pali bácsi által szervezett színdarabok bemutatóit, Rákoskert nem oly régi, nekünk kedves történelmét, a hétköznapi élet megannyi epizódját.

A történelem ismétli önmagát. Schell bárónő utasforgalom-növelő ötlete segített a túlélésben.

1993. február 1-én a jegykiadó pénztári szolgálat megszűnt Rákoskerten. 1993. március 13-án egy szombati diszkóból hazafele tartó társaság abbéli haragjában, hogy nem tudott a váróterembe hajnalban bemenni, betörte a váróterem ablakát. Ezzel Rákoskert történelmének egy darabja indult pusztulásnak.

A lapostetős épület tetejéről fiatalok szórakozásból a padokat célozták meg a kémény tégláival, a hangulatos neonfeliratot szétrombolták, az épület életveszélyessé vált. A vandalizmusnak áldozatul esett a peronvilágítás is. A fiúk kedvelt szórakozása volt, hogy a töksötét állomáson befeküdtek a vágányok közé, s az volt a legbátrabb, aki tovább ott mert maradni, amikor jött a vonat. A lepusztult belsejű váróterem falán az aktuális drogárjegyzék volt olvasható, misszió volt este Rákoskerten vonattal utazni. Ennek az esztelen vandalizmusnak az egyik „bátor” fiú bátorkodása közben lelt halála vetett véget. A hatóságok sajnos a drogapcsolatú jelenségekről nem vettek tudomást.

A drasztikusan lecsökkent utasforgalom miatt nem sok hiányzott ahhoz, hogy Rákoskert mh. neve eltűnjön a menetrendből. 1995 februárjában a MÁV az életveszélyessé vált épület lebontása mellett döntött. Ekkor Schell bárónő bizonyára megfordult a sírjában.

Rákoskertiek 1995. április 1-én "Húsvéti nagyta- karítással" birtokba vették Rákoskert történelmének egy szeletét, Rákoskert legrégebbi épületét, s ezzel kezdetét vette az élni akarás versenyfutása az idő rombolásával. Sok-sok nehézségen kellett túljutni, amíg a rákoskerti gyökerekből Ringbauer Erzsébet által megálmodott csoda beteljesedett. Az újjáépítésből nagyon sokan kivették a részüket. Az óvoda vezetőjétől a nyugdíjas lakatosig sokan segítettek az újjáépítés folyamatát. Salamon György festőművész barátunk "mesevasút kísá- lomásának" nevezte a "Kerti levél" hasábjain a régi épületet, ezért különösen értékes 1998. októ- ber 14-i avatóbeszédének minősítése: "Szébb, mint az eredeti". Sok érzelmi szál fűzte az állo- máshoz a Rákoskertre még ma is évente visszalá- togató, un. első telepes rákoskertiek baráti körét, akik 1998. november 15-én Schell bárónő ma élő leszármazottaival találkoztak az újjáépített állo- máson. A vonatról leszállva elkezdtek tapsolni. Ez is egy erkölcsi jóváhagyás volt. Az ő emlékező kezdeményezésükre, polgármesterünk és képvisel- lőnk anyagi segítségével helyeztük el a felújított állomásépület falán a II. világháborús rákoskerti áldozatok emléktábláját. Sajnos róluk addig nem volt Rákoskerten semmilyen emlékhely. Az em-

léktáblát azon a falrészen helyeztük el, amelyet a háborúba indulók utoljára, s a visszaérkezők először láttak meg Rákoskertből. Az épületnek ez az épen maradt falrészé összekötő kapocs emlékü- k és jövő nemzedékünk között. A történelmi gyöke- rek ápolása az újjáépítés mellett az elmúlás emlé- keinek megőrzését is igényli.

A mi "millenniumunk" itt volt, ennél az emlék- táblánál, melyet minden év május utolsó vasárnap- ján, a Hősök napján megkoszorúzzunk rövid meg- emlékezés keretében a kerület előljárói és a rákoskertiek nevében. Az emlékezés és millenni- umi múltidézés gondolatával 2000 májusában egy szomorúfűz és jázminbokrot ültettünk az emlék- táblát körülvevő kertben. A jázminbokor Rákoskert jellegzetes dísznövénye volt, ezzel Rákoskert történelmére, a szomorúfűzzel elhunyt eleinkre emlékeztünk.

2001. május 27-én délután 16 órakor ismét meg- emlékezzünk hőseinkről, közösségteremtő előde- inkről. Szeretettel várjuk valamennyi rákoskerti lakótársunkat a megemlékezésre a rákoskerti állomáson.

Ársvay Ferencné

Félidőben

Tisztelt rákoskertiek!

Itt élünk egymás mellett, szeretjük ezt a helyet, itt neveljük gyermekeinket, és próbáljuk vala- mennyire megőrizni identitásunkat, átadva nekik legfontosabb értékeinket: a bolgár nyelvet, ha- gyományt és kultúrát. Önökkel együtt szeretnénk cseresznye- és meggyfákat ültetni, tisztán tartani környezetünket, rendezni előkertjeinket. Mi is szeretnénk megőrizni e csodálatos hely friss leve- gőjét, a fehér fátyollal borított fák varázsát tavasz- szal.

Az elmúlt két esztendőben több rendezvényt szerveztünk, ebből csak egy párat említenék: a nagy érdeklődésnek örvendő Nemzetiségi Kultu- rális Gálát, amely kezdeményezésünkre másod- szor került megrendezésre a Dózsa Művelődési Házban, a többi kisebbségi önkormányzattal együtt. A Szentivánéji Folkfesztiválon a Vida- dombon bolgár zenére is táncolhatott a közönség. Volt ikonkiállítás, bábszínház magyar és bolgár gyerekek számára, valamint nemzetiségi színház is vendégszerepelt nálunk.

Támogatásban részesítettük az árvízkárosultakat, a kiegészített Kőrösi Csoma Gimnáziumot és a húszéves Százszorszép Óvodában felavatott domborművet.

Kellemes Húsvéti Ünnepeket kívánok önöknek a XVII. Kerületi Bolgár Önkormányzat nevében.

Fráter Violetta

ISMÉT ZÖLDNAP RÁKOSKERTEN

A Rákoskerti Művelődési Klub újra otthont adott környezetvédelmi programunknak. A RÁMEGY, a Rákoskerti Polgári Kör és a Rákoskerti Szépítő Egylet szervezésében **2001. március 31-én, szombaton, 10-17 óráig kerül megrendezésre a ZÖLDNAP.** A Környezetvédelmi és Mezőgazdasági Bizottság pályázata útján és természetesen más támogatók segítségével sikerült megszervezni ezt a napot.

A program összeállításánál minden korosztályra gondoltunk. A kézműves foglalkozáson megismerhetik a résztvevők, hogy egy öreg bőrka-bátból egy kis leleménnyel hányféle szép és hasznos tárgyat készíthetünk. A Hulladék Munkaszövetség fiataljai játékosan mutatják be az érdeklődőknek, hogy a „szemét” hogyan válhat értékes nyersanyaggá. Az Ötlettár nevű üzlet tulajdonosának felajánlásával és segítségével könnyen varázsolhatunk lakásunkba új dekorációt.

Aki szereti a muzsikát és a táncházat, a Pannónia együttes közreműködésével bekapcsolódhat a programba. A gyerekek szívesen változnak át cicává, kutyává - megtehetik, ha igénybe veszik az arcfestést. Ha bőrápolási tanácsra, házipatikájának átnézésére van szüksége, feltétlenül jöjjön időben. A tombolahúzás pontosan háromkor kezdődik.

Ezen a napon egészségügyi szolgáltatásokat díjtalanul igénybe lehet venni.

A Signal Dentibusz gyerekek és felnőttek fogát vizsgálja. A vérnyomásmérés, vércukorszint-mérés, látásvizsgálat és színlátás-vizsgálat, nőgyógyászati és urológiai szűrések mindannyiunk életében megelőző értékűek lehetnek. Vásárolhat bio-termékeket, kóstolhat PÍ-vizet. Elhozhatja a kerékpárját állapotfelmérésre, kisebb javításokra - természetesen ingyenesen.

A gyermekek számára lesz még aszfaltrajzverseny, totó és még sok meglepetés.

A felnőttek feltehetik a fórumon azokat a kérdéseket, amit környezetünkkel kapcsolatban fontosnak tartanak, 15.30-tól 17 óráig. Meghívott vendégeink: Koltai Ildikó országgyűlési képviselő, Bakos Péter környezetvédelmi tanácsnok, Edelényi-Szabó Ákos a Környezetvédelmi és Mezőgazdasági Bizottság elnöke, Dunai Mónika a 11.vk. és Ifj. Lepés Imre a 10. vk. képviselői.

Ha útban van a felgyülemlött papír, ha nem a vécébe és a kukába akarja önteni az elhasznált étkezési olajat, zsiradékot, ha lemerültek már az elemei és az autó akkumulátorát is csak kerülgeti: hozza el erre a rendezvényre, mi átvesszük, s eljuttatjuk a megfelelő helyre.

A programot a Julika cukrászda és a Gabriella virágüzlet is támogatja.

Kezdjük el a tavaszi nagytakarítást a házban, kamrában, kertben és a fejekben...

Velkei Éva

Tavaszi torzó

TavaSz-SzerelemnapSugár!

magasban születő,

friss ö l e l é s ú

nagy - vigadalom;

mikor peregnék ránk

kegyeleMMOR z s á k ,

----- és -----

-----.

pocsolyában r a g a d a

c s e r e s z n y e v i r á g .

Bedey Gábor

* * *

Köszönjük, hogy adójuk 1%-ával támogatták
óvodánkat, és ezzel az intézményünkben működő
BOLDOGABB GYERMEKÉVEKÉRT
ALAPÍTVÁNYT.

Adószámunk: 19703859-1-42

Segítségüket köszönjük.

A Százszorszép Óvoda dolgozói

1171 Budapest, Rezgő u.

15.

* * *

"Elég a hagyományos városszerkezetet átalakító koncepciókból, akár buldózerekkel, akár bombákkal történik! Elég az esztétikai, de különösen ideológiai alapokon tervezett új városnegyedekből! Elég a múltat hordozó, még használható épületek szemétre vetéséből! Elég a növényzet könyörtelen irtásából és átalakításából! Elég a természetes tájakat szétromboló, az összefüggő élettereket szétszaggató infrastruktúrákból! Elég az olyan várostervezésből, amit a spekuláció, a tőke pillanatnyi érdekei, a korrupció irányítanak! Elég a központosított elveknek alávetett, helyi érdekekkel szemben közömbös településpolitikából! A nemzetközi, állami és önkormányzati szervezetek feladata az élet szolgálata. Mert az élet szent! A környezetalakításban a helyi és közösségi érdekeknek kell érvényesülniük, amelyeket csak teljes elfogulatlansággal, múltat és jövőt egybelátó szemmel lehet áttekinteni. A környezet egészséges alakításához minden ember hozzájárulhat önmaga felemelésével, az élet iránti felelősség felismerésével."

(Gerle János - Szegő György: Új Atlantisz felé

in: Új Atlantisz felé - a 7. Nemzetközi Építészeti Biennálé katalógusa, 2000)

RÓLUNK VAN SZÓ...

2001. február 10-én (szombat) délidőben, a Kossuth rádió riportjában – Zala-Simon Tibor szerkesztésében – hallhattuk dr. Turi-Kovács Béla környezetvédelmi miniszter és dr. Illés Zoltán, az országgyűlés környezetvédelmi bizottsága elnökének szívmelengető- mindannyiunk, de különösen a helyi döntéshozók számára megszívlelendő - nyilatkozatát, az ún. agglomerációs törvénytervezet vitájáról, ha úgy tetszik: környezetünk jövőjének összefüggéseiről. **Kerületünkre lefordítva mindez** a térség lakosságának mai és jövőbeli életminőségét jelenti. Megoldásra vár például: az MO-ás keleti szektorának vitatott kérdése; a Naplás úti bányák, és a többi magára hagyott bányagödör rekultivációs ügye; a Rákos-patak, illetve a partközelpben felhalmozott nehézfémekkel szennyezett gipsziszap sorsa; a nagyüzemi sertéstartás káros technológiájából származó, ivóvízbázisunkat is veszélyeztető hígtrágya-tavak végleges felszámolása, a Merzse térségének sorsa; a közeli reptér okozta zajhatás mértékének csökkentése.

Figyelembe véve a leglényegesebb helyi környezeti problémákat, valamint kerületünk, a határos társkerületek és a közeli agglomeráció (Ecsér, Maglód, Pécel, stb.) rendezési terveiben rögzített programok oda-visszaható következményeit, most csak igazán időszerű és kivételes fontosságú a

riportban nyilatkozó magas rangú személyek véleménye.

Terjedelmi okokból itt csupán a legfontosabbnak ítélt riportrészlet bemutatására vállalkozhatunk, bízva abban, hogy a riportot újból megismétli a rádió.

A miniszter úr nyilatkozatából két kiragadott gondolat: ha valamely településen az érintett lakosság igazolható többségi véleménye szerint, nem kívánnak bizonyos „területfejlesztésben” részt venni, akkor e véleményt már csak a demokrácia alapszabálya miatt is tiszteletben kell tartani. Ugyanakkor, ha egy civil közösség támogatásra szorul igazolhatóan megalapozott, mégis kisebbségbe kényszerült környezet- és természetvédelmi ügyében, nos ilyen esetben számíthatnak a tárca szakmai segítségére.

Illés Zoltán még ennél is konkrétan fogalmazott.

„Emlékszem olyan időszakokra – pedig én fiatal ember vagyok, negyvenéves – amikor nem lehetett a különböző érdekeket felszínre hozni. Most az helyes, hogy felszínre hozzuk, de kevés ahhoz, hogy megoldjuk a problémákat. Magyarul: azt gondolom, hogy nagyon helyesen teszik az állampolgárok, hogy civil kezdeményezésekre egyesületeket hoznak létre a saját érdekeik védelmében, s azt is nagyon helyesnek tartom, hogy akár polgármesterekkel vagy önkormányzati testületekkel szemben népszavazást kezdeményeznek. És dicsérem azokat a polgármestereket és testületeket, amelyek önmaguktól mondják azt, hogy itt és ne

tovább, nem vagyunk hajlandók újabb területeket fölládozni a pillanatnyi előnyökért, vagy különböző emberek és a háttérben manipuláló csoportok érdekében.

Riporter: - *Elsősorban a Környezetvédelmi Minisztériumtól és talán önön keresztül a parlamenttől, annak Környezetvédelmi Bizottságától várnak valamiféle támaszt. Nem véletlenül, hiszen a tárgyalat kérdéskörben a környezetvédelem nagyon fontos szempont.*

Illés Zoltán: - *Nemcsak a környezetvédelmi tárcától, a Környezetvédelmi Bizottságtól, a parlamenten belül kell várni a segítséget, hanem mindenkitől. Igazából a kormány és a minisztériumok akkor kezelik ezeket az ügyeket érdemben, ha azt látják, hogy az emberek föllátnak a saját érdekeik képviselésében. Márpedig ez történik kicsiben és nagyban itt és most, az agglomerációs törvénytervezet vitája kapcsán.*

Riporter: - *Lehet-e állami szabályozásban, szigorításban gondolkozni?*

Illés Zoltán: - *Úgy látom, hogy a Budapest-agglomeráció Rendezési Tervéről szóló törvénytervezet az a törvénytervezet, amely adhat egyfajta megoldást. De nehogy valaki azt gondolja, hogy ha lenne ilyen törvény, akkor minden tökéletesen alakulna. Bizony az állandó civil kurázi, a polgárok kontrollja, támogatása szükségeltetik, valamint a zöldszervezetek, a parlament ellenőrzése is. Szükséges még, hogy kiművelt emberfőket válasszanak meg akár helyi, akár országos vezetőknél, hiszen az emberek életét a demokrácia felhatalmazása alapján ezek a személyek döntenek el.*

Riporter: - *Ezért mondta egy felszólaló, hogy „nehéz dolog a demokrácia”.*

Illés Zoltán: - *Nincs jobb ennél. Azt gondolom, hogy attól, hogy lenne egy Budapest-agglomeráció Rendezési Tervéről szóló törvényjavaslat, a problémák nem oldódnának meg azonnal; de ez lesz a legkisebb közös többszörös, amely még elfogadható a települések vezetői számára, talán elfogadható az emberek számára is, és környezet- és természetvédelmi szempontokból is lehet valamiféle kompromisszumnak tekinteni. Az azonban biztos, hogy én a magam részéről arra törekszem, hogy az agglomerációban növekedjen a védett zöldterületek aránya.”*

A leírtakhoz csupán a következőt tehetjük hozzá: ha a budai oldal felelős önkormányzatai – helyesen - nem feltétlenül az ipartelepítésben látják kimerülni területfejlesztési lehetőségeiket, hanem inkább zöldkörnyezetük minőségének megőrzésétől várják gazdagságuk megtartását, növelését,

akkor talán kerületünk még zöldnek tekinthető kertvárosi részeinél is érdemes volna ezen elgondolkodni. Ha az agglomerációnak és mindenki másnak jó az, hogy növekedjen védett zöldterületeinek aránya, akkor nekünk sem lehet érdekünk csökkenteni az erdő besorolású területeinket. Nemrégiben képviselő-testületi határozat született, melyben a Zsigmond utca melletti térség 300 m-es véderdő besorolású területének 100 m-re csökkentését kezdeményezik, Auschan áruház céljára (mellesleg ez az erdősáv egyben a tervezett M0-ás egyetlen itteni „védműve” lenne). E határozat a helyi képviselő beleegyezésével született, de a rákoskerti lakosság előzetes tájékoztatása, véleményének kikérése nélkül! Sajnálatos, de rendre a fejünk felett döntenek.

Környezetromlás, térségi leértékelés, egyéb jóvátehetetlen végeredmény származhat abból, ha nem, vagy csak későn kaphatja meg megvitatásra az érintett lakosság és civil szervezetei az életét egyszer s mindenkorra alapvetően meghatározó törvénytervezetet, vagy akár csak a kisebb területekre készített szabályozási terveket.

Most még van mit védenünk.

Ahogy Illés Zoltán javasolta: álljunk fel saját érdekeink képviselőjére!

* * *

Az a vád szokott mostanában érni minket, hogy néhány művész, értelmiségi rá akar telepedni Rákoskertre. Vállalva azt hogy, mi úgyis csak lila ködben élők vagyunk, elszakadva korunk minden realitásától, a fogyasztói társadalomnak és a globalizációnak csak a mocsos oldalát látjuk, pártállásra való tekintet nélkül várunk mindenkit. Nem "értelmiségi" klub, hanem "érzelmiségi" kör szeretnénk lenni. Az értelmiségi kifejezés inkább iskolai végzettséghez, az érzelmiségi gondolkodásmódhoz kötött. De gyakran cserélünk eszmét sárbaragadt dolgainkról is. Várjuk önöket a Rákoskerti Polgári Körben minden hónap második péntekjén, 18 órakor a Kerti Klubban.

* * *

Gondolatok az ezredfordulón

Az ember nap mint nap végiggondolja, mit végzett az aznapra tervezett feladatokból, az ezredfordulón is visszanezünk a megtett útra, számba vesszük barátainkat, akik segítettek a

nehézségek legyőzésében, együtt örültek velünk a győzelmekben. Az egész élet olyan mint egy sportverseny, csak az lehet első, az győz, aki akkor is tud futni, amikor már azt hiszi, hogy nem bírja tovább erővel.

Nemcsak képletesen, hanem úgy gondolom, valóságosan is ilyen versenyfutás volt az elmúlt évtized sok rákoskerti lakótársunk életében. Egzisztenciák omlottak össze, erőn felüli versenyfutásra kényszerítve a versenyzéshez nem szokott embereket. Az élni akarás azonban mindig erősebb volt, és erőt adott a versenyhez. Remélem, ezt jelzi Rákoskert benépesülése, hisz a ~~hatvanas évek végén, a hetvenes évek elején~~ még tucatjával voltak üres telkek minden utcában, mára azonban mind beépültek. Sőt Rákoskert területe újabb és újabb utcákkal bővült.

1971-ben még csak kezdődött a vízvezeték építése, többen még az állomáson lévő kerek kútra jártunk vízért, ma pedig már gázzal fűtünk, s a feltúrt utcák a csatornaépítés kezdetét jelzik.

Még egy fél emberöltőnyi idő sem telt el, s máris történelemként élhetjük meg a hangulatos vasúti kerek kút emlékét. Rohanó életünkben, a "versenyfutásban" szinte észrevétlenül tűntek el környezetünkben a korábban természetes kötődést jelentő dolgok, szokások. Elfelejtjük a régi utca neveket, az elköltözött szomszédokat, az utca-képhez tartozó hangulatot. Aztán amikor egy-egy visszatekintés után hiányzik valami a korábbi emlékképből, fájó ürességet érzünk, akkor döbbenünk rá, hogy a versenyfutásban valamit elveszítettünk: hiányzik a múltunk egy darabja. Vigyázzunk hát rá mindnyájan, ki-ki a maga ~~lehetősége szerint, talán egy régi fénykép feltő~~ megőrzésével, egy régi történet lejegyzésével, felmenő generációink meséjének meghallgatásával.

~~A fák is az erős gyökerek segítik a viharok átvészelésében, adjon erőt az élet további viharaiban az egymás iránti figyelem, segítség és múltunk emlékezete.~~

Árpay Ferencné

Az UROMED alapítvány ezúton köszöni meg támogatóinak a számára juttatott 1999. adóévi személyi jövedelemadó 1 %-os részét, valamint az alapítvány számlájára befutott egyéb pénzdományokat. UROMED ALAPÍTVÁNY 1475 Budapest Maglódi út 89-91 Tel/fax: 2603604 Adószám: 18049598-142 Csekkszám: 11720001-20133171

ÚJ NÉMET KÁRPÓTLÁSI TÖRVÉNY

Az új német kárpótlási törvény értelmében mindazok benyújthatják most kárpótlási igényüket, akik a nácizmus időszakában kényszermunkásként dolgoztak Németországban, vagy az általa elfoglalt területen és a jelen kárpótlási alap létrehozásának időpontjában, azaz 1999. február 16-án életben voltak. Ha a jogosult igénylő 1999. február 15 után halálozott el, akkor házastársa, ill. ~~gyermekai jogosultak a kárpótlási igény benyújtására. A német törvény értelmében hadifoglyok nem jogosultak erre~~ a kárpótlásra. Ha Ön 1999. február 16-án magyarországi állandó lakcímmel rendelkezett, nem zsidó származású és a II. világháború idején kényszermunkásként dolgozott Németországban vagy az általa elfoglalt területen, kérjük, minél előbb jelentkezzen telefonon az IOM- Nemzetközi Migrációs Szervezet budapesti képviselőjénél, munkanapokon 10-14 óra között, vagy levélben: Budapest 1065 Révay u. 12. tel: 269 0324 fax: 374 0532 e-mail: iombudapes@iom.int

Az IOM díjmentesen foglalkozik kárpótlási kérelmével. Az erre jogosult személyek 15000 német márkáig terjedő kárpótlásban részesülhetnek. A kérelmek benyújtási határideje: 2001. augusztus 11.

Kérjük, ne küldjön eredeti dokumentumokat! Az IOM tájékoztatni fogja Önt a kárpótlás folyamatáról.

Ha Ön zsidó származású, kérjük, keresse fel a Claims Conference budapesti irodáját: Budapest 1062 Lendvay u. 17-19. tel: 374 3078 Az IOM felelős mindazon nem-zsidó származású kényszermunkások kárpótlási igényéért, akik nem a Belorusz Köztársaságban, Csehországban, Észtországban, Lettországban, Litvániában, Moldáviában, Lengyelországban, Oroszországban, Ukrajnában vagy valamely más volt szovjet tagköztársaság államában élnek.

JULIKA CUKRÁSZDA

ALKALMI TORTA ÉS
SÜTEMÉNY RENDELHETŐ

Rákoskert Zrínyi és Toldi Miklós utca sarok

Tel: 258-67-62

Kerti Levél

Megjelenik 3000 példányban

Felelős szerkesztő: Velkei Éva

Felelős kiadó : Orosz Károly

Engedély szám: B/PHF/650/91

Kiadja a Rákoskerti Polgári Kör

Cím: Rákoskerti Művelődési Klub

1171 Budapest, Rákoskert sugárút 66.